

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ A. M.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. A. F., advokátom so sídlom v N., **2/ I. M.**, naposledy bytom v B. a **3/ A. S.**, naposledy bytom v N., proti žalovaným **1/ Ing. M. P.**, bývajúcemu v N. a **2/ Mgr. E. P.**, bývajúcej v N., o **určenie neplatnosti kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12 C 246/2006, o dovolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2010 sp. zn. 5 Co 215/2009 v spojení s opravnými uzneseniami zo 17. marca 2010 sp. zn. 5 Co 215/2009 a z 12. augusta 2011 sp. zn. 5 Co 215/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací označeným rozsudkom v spojení s označenými opravnými uzneseniami potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra z 15. júla 2009 č. k. 12 C 246/2006-138 vo výroku vo veci samej, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15.11.1999 medzi žalobcami 1/ a 2/ ako predávajúcimi a žalovanými ako kupujúcimi, a tiež o určenie, že žalobcovia 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľností pre kat. úz. Nitra na liste vlastníctva č. X. ako pozemok parcela č. X. – záhrada vo výmere 200 m². Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo veci samej odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa 1/. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu i rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila vadou konania, ktorá mala za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za takúto vadu označila nevykonanie ňou navrhnutého dôkazu výsluchom zamestnankyne notárky JUDr. S. (A. J.), ktorá overovala podpisy žalobcov 1/ a 2/ na napadnutej kúpnej zmluve. Uviedla, že súdy v základnom konaní nesprávne odmietli vykonanie označeného dôkazu z dôvodu, že navrhnutá svedkyňa nebola zbavená mlčanlivosti, hoci v skutočnosti mlčanlivosti zbavená bola.

Žalovaní sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti

dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v nevykonaní ňou navrhnutého dôkazu.

Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania. (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal.

Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov a s prihliadnutím aj na skutočnosť, že v preskúmvanej veci zástupca žalobkyne na pojednávaní pred okresným súdom dňa 15. júla 2009 pred skončením dokazovania uviedol, že dáva len na zváženie súdu, či by nemali byť vypočítaní zamestnanci notárky, ktorí boli pri podpisovaní zmluvy, nebolo konanie pred súdmi v základnom konaní postihnuté takou vadou, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne 1/ ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. apríla 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová